

Silvija Skrivļa: «Odu tai, lai pošai pateik»

Jana Skrivļa-Čevere

Pyrms četrus gadus, 2018. gadā, Latveju apmeklēja pāvests Francisks. Par gūdu juo vizeitei labdarības organizaceja “Caritas Latvija” sadarbībā ar laikroktu “Katoļu Baznīcas Vēstnesis” izsludynuoja konkursu rūkdarbnīkim, aicynojūt sagatavuot duovonu pāvestam – rokstainys zečis, bet puorejuos zečis sūlūt duovynuot “Ukrainas Caritas” – karadarbeibā cītušim cylvākim.

Kūpumā konkursam tyka īsyuteiti 118 zeču puori, tok par skaistuokajom atzeitys preilītis Silvijis Skrivļys darynuotuos dubultuo adejuma zečis zili boltā kruosā ar Jau novys Marijis monogrammu i divpadsmit zvaigzņem.

Maizis dorbs Silvijai ir plateibu moksuojuumu admi nistriešona Lauku atbolsta dīnastā, tok eistyns sirds dorbs – adeišona – sovam i cytu prikam.

Dubultais adejums ir Silvijis lelue aizaraušona – itamā tehnikā topa ari zečis (attālā), kas tyka duovynuotys pāvestam Franciskam

Vīns nu septēņu lelūs pledu

Šūgod gona daudz syltuma saadeits ari Ukrainys karaveirim

«Projektu finansē Mediju atbalsta fonds no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem». «Par projekta raksta «Silvija Skrivļa: «Odu tai, lai pošai pateik» satura atbild SIA «Vietēja»».

MAF
Mediju atbalsta fonds

Pastuosti – kur apgivi adeišonys prasmis i kai tei kliva par tovu aizaraušonu.

– Poši pyrmsuokumi, prūtams, skolā, kur beja juooda pyrmos zečis, bet ar tū ari beidzēs. Ari mama adeja. Kamer muocejūs skolā, maņ lūti patyka mamys adeituos capuris ar lelim bumbulīm – citim nabeja taidu. Īsamuocejuse adeit beju, bet tūlaik tys eisti nabeja muns – ni aizaraušona, ni valis priks. Nadaudz adeju studeju godūs Jelgovā – pasavylku leidza ustabenis bīdrinei, kura adeja, bet piec studejom adeišona jau beja vajadzēiba – bārnim zečis vajadzēja, puikys plēse iz nabādu. Tūmār pavysam nūpītnai suoku adeit, kod beju slimneicā Reigā ar mozū puiku. Divi mienēši mes bejom divatā vīnā palātā, i adeišona beja mīrynuojums, veids, kai savādeit emocejis. Tymā laikā beja saadeiti i zeču kolni, i cymdu. Ar tū ari vyss suocēs.

Tagad pādejūs godūs, par cik zečis var nūpierkt vysaidys – bīzys, pluonys, syltys –, tod tei adeišona ir eists valis priks, na pīnuokums. Šūgod vysvaira zečis odu Ukrainys karaveirim – pavasarī beja treis puori i vēl kaidys cymdu puors, tagad oktobrī i novembrī pa pīci puori kotru mienesi.

Voi ir kaidys dorbs, kas īpaši palics atmiņā? I kai ar citim rūkdorbu veidim?

– Pats pyrmais – skolys dorbmuoceibys stundē adeituos zečis, bet tys taidys, kai i pyrmais dorbs. Jau drusku nūpītnuoks dorbs beja rokstainys, kruosainys pusgaruos zečis i džempers, kura biļdi nūskateju «Reigys Mūdis» žurnalā i izadeju piec biļdis. Ustabenis bīdrine īsaceja, kai nūkruosuot dzeju, lai ir kruosys puoreja – satynu vaļeigu komuli, lyku kruosuot i izguoja tai – komuļa uorpuse tymša, bet aizīt pakuopeniski iz gaišuoku.

Par kruosuošonu juosoka paldis ari mamai, maņ patyka tys process. Mama beja lela adeituoja, i dzeju tamūs laikūs kruosova puorsvorā pošai. Jei ari aude, vīnu breidi vylņys dečus aude, tur daudz kruosova. Maņ aušona beidzēs nasasuokuse ar tū, ka es izkrytu cauri savylktim audakla dīgim, kas ir milzeigs dorbs, i dabuoju taidu pierīni, ka nu tuo laika nu aušonys turiejūs lobuok par gobolu. Tambūriešona myusu rodūs eisti nabeja. Mamys muosys puorsvorā adeja, krystamuote Monika izšyva. Tys maņ ari beja vīnu breidi valis priks, bet tys taidys dekorativs dorbs, maņ gribīs vairuok praktiskuma.

Runojūt par vylņys gatavuošonu adeišonai – pošim beja vuškys, maineja vylnu pret dzeju, i pyrmais dorbs beja šketeriešona. Īmaineituos motkys beja tīvim dīdzēnim, i pošai tod sašketērijom, cik rasnu vajadzēja – ar divi voi treis dīgi. Tys beja muns i babys pīnuokums – mama adeja, a mes ar babu šketerērijom. Ūtrys teitovys beja, kur tyna nu komuļa motkā – lai var nūkruosuot, mozguot. Gon teitovys, gon rateņš – vyss beja muna dzeda taiseits, bejom nūdrūšnyuotys tamā laikā.

Kū tev vysvaira pateik adeit?

– Sovulaik vadakla paruodēja internetā, kai odoms dubultais adejums – tys tod ari ir muna pādejuo laika

leluo aizaraušona. Pateik, ka tur var saadeit jebkaidu zeimiejuumu, kas izaver labi i ir nosojsams nu obu pušu – pošai ir interesanti redzēt, kai veidojās tys zeimiejs. Shēmys adejumim ir gon gotovys jīmtyys, gon pošys zeimātys. Taida vīna īpaši mīla dorba gon nav – mieginoju adeit tai, lai tys dorbs maņ pošai patyktu, i, ka jis maņ pateik, tod jī maņ visi ir mīli.

Niu kaidu laiceņu asu aizaruovuse ar pledu adeišonu – septeni leli izadeiti, vēl ari sovīm mozbārnim i rodu bārnim mozuokys sedzenis. Tūs var labi atsapyušūt adeit, nav ciš leidza juoskaita roksts.

Tovys adeituos zečis tyka izraudzeitys par duovonu pāvestam, kod jis vīsuojuos Latvejā. Pastuosti – kai roduos ideja pīsadaleit konkursā i vizeja pošom zečem?

– Najauši pamaneju *Facebook* aicynuojuumu adeit zečis pāvestam, i tur ari beja pībiļde, ka izavēlēs zečis pāvestam, bet puorejuos tiks syuteitys iz Ukrainu karaveirim. Ar taidu dūmu puorsvorā i adeju – lai ir sylts –, i ar lyugšonu, vairuok «Esi sveicynuota». Deļ kam maņ gribējuos boltu ar zylu, es pat eisti navaru izskaidrot. Maņ vysod patykušys tuos Dīvmuotis svātbiļdis i figūrys, kur Jei ir bolti zylūs tārpus. Gribējuos tymuos zečēs – ka nu tīšom aizīt pāvestam – īlikt koč kū, kas ir Latveju raksturojūšs. Nu suokuma pamekleju internetā kaidys idejis, bet nikas nuzrunova. Tod pasavieru iz sovu Dīvmuotis medaljonu, kuru nosoju vysu laiku, jam vīnā pusē ir Dīvmuotis tāls, ūtrā pusē burts M ar divpadsmit zvaigzņem, tai ari izliemu adeit tū. Jū Latveja ir Muorys zeme.

Leidz tam dubultuos zečis nabeju adejuse. Beja capuris, cimdi adeiti, bet zečis nabeja, partū tys beja ari taidys sova veida izaicynuojuums – kai izadūs. Vēļ ari tys, ka tei principā beja pyrmo reize, kod adeju vosorā, partū ka juoizoda beja leidz 15. augustam. Parosti odu zīmā, kod nav duorza dorbu, tod beja gon reviešona, gon gurķu konserviešona i vēl pa storpai – adeišona. Bet beja ari periods, kod beja lūti korsts i navarēja vyspuor uorā izīt, tod gon mīreigu sirdi adeju.

Jā, odūt process patyka, i rezultāts ari pošai patyka. Tū, ka tīši munys zečis tiks izvālātys, par tū gon nabeju puorlīcynuota. Saprotu, ka vysa Latveja oda, ari dažaidys daiļamatnīku i adeituoju bīdreibys, kuri, es uzskotu, ir profesionaluoki adeituoji.

Partū beju patīsi puorsteigta i prīceiga, izlosūt sovu vuordu.

Soki, voi, tovu pruot, adeit var īsavuiceit kotrs?

– Muns dāls, kreilis byudams, īsavuiceja, kod pamatīskolā vajadzēja – cīteigi sēdēja i adeja šali. Partū dūmoju – ja gryb, tod var.

I nūslāgumā – kū grybātu nūvēlēt myusu skaitējuojim?

– Ir Adventis laiks, i lūti gribīs, lai byutu mīrs visim – mīrs sirdī, mīrs dorba kolektīvūs, mīrs Latvejā, mīrs pasaulī, bet vysvairuok – mīrs Ukrainā.